

OPONENTSKÝ POSUDEK

bakalářské práce **Kristýny Šimákové**,

studentky III. ročníku oboru *Prezentace a ochrana kulturního dědictví* na FF UHK,

Libice nad Cidlinou v kontextu moderních dějin

Vedoucí: PhDr. Vlastimil Havlík, Ph.D., HÚ FF UHK, 2020, 81 s. a přílohy

Předložená bakalářská práce je příspěvkem do historicko-společenské regionalistiky obce Libice nad Cidlinou. Bakalaureantka si pro svou práci vybrala kontext tzv. „moderních dějin“ (k tomuto vymezení kladu otázku níže), které v jejím podání pokrývají poměrně široké období krátkého 20. století, včetně přesahu do první světové války. Jako studentka oboru *Prezentace a ochrana kulturního dědictví* se zabývá apriorně společenským a kulturněhistorickým kontextem vývoje obce, dále památkami a dalšími historickými souvislostmi.

Práce je rozdělena (po krátkém exkurzu do problematiky pramenů a literatury, který je po technické stránce deskripce pramenů v pořádku, ale mohl by snad obsahovat i základní pojetí použité metodologie) do dvou hlavních kapitol, které jsou dále vhodně členěny. Po krátkém úvodu do předchozí historie obce se text druhé kapitoly práce soustřeďuje na základní determinanty vývoje moderních dějin. Výběr událostí, které autorka prezentuje, působí poněkud neprůhledně. Uvádí (s. 14), že vybrány byly události, které se zdály jako nejzásadnější pro vývoj obce, neuvádí však, podle jakého přesného klíče byly tyto události vybrány. Obsah působí jako poplatný textu obecní kroniky, jejíž vnitřní kritiku ovšem autorka nedotáhla dle mého soudu úplně do konce. Naopak velmi pozitivně působí pramenná heuristika a rozsah archivní pramenné základny, která je na dobré úrovni a má odpovídající úroveň. Díky provedené komparaci jednotlivých výpovědí pramenů tak u mnoha regionálií vzniká celkem zřetelný obraz obecních dějů.

Postupem textu druhé kapitoly se bakalaureantka stále více soustředí na lokální dějiny, souvislosti s širšími dějinami se postupně bohužel stále více a více vzdalují. Hodilo by se alespoň v odkazech uvést poukazy na širší dějinný kontext a historické analogie, např. v otázce jednotlivých vln zatýkání v Protektorátu Böhmen und Mähren (s. 16 an), přesnější činnosti přípravného výboru k oslavám 1000 let výročí obce ve vztahu k nadřazeným složkám (s. 22), obrodného procesu r. 1968 vůbec, a tak dále.

Další část práce se pak v souladu se studovaným oborem věnuje především historickým památkám. Autorka pojednává především o historické genezi jejich vzniku, přičemž stále vychází z původních pramenů.

Velkou část druhé kapitoly autorka věnuje spolkové činnosti v obci, kulturním, akcím, významným osobnostem a důležitým podnikům. Systematicky a chronologicky podává vznik a působení jednotlivých elementů, přičemž vytváří poměrně plastický obraz společenského, kulturního i ekonomického libického vývoje. Text se opět pevně opírá o pramennou základnu a v podstatě těmito širším medailonům nelze nic zásadního vytknout. Podkapitoly 2.4 až 2.7 považuji za vůbec historicky nepřínosnější část práce.

Text práce zvolil ve třetí kapitole zajímavý přístup. Nejde už jen o autorčinu reflexi minulosti, ale též o dobovou reflexi této reflexe, a to v podání libické pamětní síně, otevřené v roce 1964. Od návrhu tohoto kulturněhistorického centra, přes jeho spolupráci s edukativními zařízeními, až po programy se rozhodně jedná o zajímavý přístup. Je proto velká škoda, že autorka s tímto přístupem více nepracovala, např. nekonfrontovala vlastní zjištění o minulosti obce s reflexí týchž událostí tak, jak je pamětní síň sama reflektovala (např. u událostí r. 1968 se to vyloženě nabízí). Je zřejmé, že zde autorka trpěla pramennou nouzí, neboť v kapitole v podstatě chybí jakékoli citace a není zřejmé, jak ke zjištěným faktům dospívá. Smysl kapitoly, tak zajímavě zvolené, se v této souvislosti vytrácí. Kapitulu by šlo bez problémů zařadit do kapitoly č. 2 jako jednu z jejích částí.

Celkově konstatujeme, že bakalaureantka předložila práci, jejíž téma koresponduje se zaměřením a profilem absolventa oboru Presentace a ochrana kulturního dědictví. Autorčin zájem na regionálním tématu je zřejmý, stejně jako očividná systematická při pramenném výzkumu, který zvolené metodologii zcela dominuje. Tento přístup, na rozdíl od např. pouhé kompilace z dostupné literatury, se dá než ocenit. Musím též zmínit, že v textu je znatelný i velmi kladný a prospěšný přínos vedoucího práce, který nepochybně celé téma pečlivě sledoval a vhodným způsobem orientoval.

Závěrem tedy **doporučuji**, aby Kristýna Šimáková **předstoupila k obhajobě bakalářské práce**. Pokud při vlastní obhajobě bude správně reagovat na níže položené otázky, **doporučuji hodnocení BP celkovou známkou:**

V Děčíně dne 25. 5. 2020

PhDr. Tomáš Hradecký, Ph.D.

odborný asistent HIU FF UHK

proděkan FF UHK pro studijní záležitosti a vzdělávací činnost

Otázky k obhajobě:

1. Proč se vymezení práce na „moderní dějiny“ zaměřilo primárně právě na léta (cca) 1914–1989? Nejde spíš o „soudobé dějiny“? Kterí současní historikové považují výše uvedená léta za „moderní dějiny“? Jaký je z odborného hlediska rozdíl mezi termíny „moderní dějiny“ a „soudobé dějiny“ u současných historiků?
2. Na s. 21 autorka píše: *„Strana byla po únoru založena, ale nebyla ustanovena.“* Současně stranu jmenuje jako „socialistická strana“. O jakou stranu jde? Má jít o Československou stranu socialistickou? Proč by pak bylo její založení oddáleno na reformní rok 1968, když byla již přes 20 let součástí Národní fronty a její místní organizace mohla být založena kdykoli předtím? Nebo autorka myslí jinou stranu? Jaký je rozdíl mezi „založením strany“ a „ustanovením strany“?